

Emanuels Ord i Dag mig egentlig heller ikke saa overraskende. For det er jo saadan med dem, der tager Munden altfor fuld; de er gjerne nødt til at spytte noget ud bag efter! — — Se, nu var det ellers det, som Emanuel snakkede om, at vi Landboere havde været altfor meget forgabede i os selv, og at det derfor var bleven saa slemme fat med os i den sidste Tid. Vi skulde lære af de pæne Mennesker derinde i Købstæderne, sagde han, saa vilde Vorherre nok give os, hvad vi bad ham om. — Aa nej, det tror jeg nu slet ikke saa meget paa. Jeg mener ganske tværtimod, at vi har været altfor villige til at lade os køre i Ring af disse hersens mange Københavnere, som i de senere Aaringer er dukket op og har kaldt sig Folkesagens Venner og saadan uden videre gjort sig til dens Førere, ... og jeg er nu af den Mening, at det er derfor, det er gaaet saa galt med os, som det er. Det har været saadan en Slags Mode mellem Købstadsmennesker, at nu skulde de da til at være rigtig folkelige, og vi Landboere, vi blev vistnok lidt vel meget smigrede over, at saa mange fine og lærde Folk vilde have med os at bestille; vi var ligesom ved at gaa rent fra vores Fem, bare for at takkes dem. Vi syntes jo, at det var da en saa dejlig, stolt Følelse, naar saa-